

HLAS DOMOVA

Čtvrtletní věstník Luk, Kamenice a okolí

R. I.

10. dubna 1940.

Č. 2.

Řehořou

matčina rodná ves

JOSEF EISELT

V rozhraní Čech a Moravy na vysočině leží
se zvoničkou a školou bez kostela,
formanská cesta tam jak hřeben vlny běží,
jež o les roztráší se bělí svého těla.

Kol modré pohoří jak okraj mělké mísky,
kde na dně ječmeny a ovsy dozrávají,
to ty jsi, pohlede mé matky rodné vísky,
pohorský chudý kraji!

Děd můj tam žil, tam žila babička kdys moje
v té chyši letité, rybníkem zreadlené,
tam láska sládlá jim a hořkly o chléb boje,
tam v lože skládaly se nohy unavené.

Hodinu za hodinou děd tam odpískával,
pečlivý strážce noci, jež se nad vším spíná:
jen klidný sen by pokojným se zdával,
jej střeh' a s duchem chválil Hospodina.

Tam na mezích má bába trávu vyžínala,
tam v lesích větev k větvi kladla do otepí,
by zvířeti a domu čeho třeba dala.
Pečlivá Marta s Marií, jež osud slepý

na šíji nesla pokorně jak krošnu vrchovatou,
kříž boží, trest za nespáchanou vinu,
s modlitbou na rtech věřící a svatou
za dcery Fany, Rozu, Kateřinu.

Tu Rozů s Katy, které více město vzalo
a jinou jim a dětem jejich vtisklo lásku,
že nikdy víc jich kraji tomu nevydalo
a zapomněly skoro mluvit po moravsku.

Jen Fany, malá Fany, která osmiletá
do služeb cizích též šla jidati chléb cizí,
zpět vracela se k matce z dalekého světa,
svým srdcem, myslí, jazykem zas ryzí.

Ty kraji matky mé, když všichni zumírali,
sám zbýváš jen, jak před lety zas stejný,
s lukami, lesy, obzor — modré valy,
na návsí potok s vrbami a kachňat hejny.

Je v zemi zaklet s krví pot těch, kteří byli
a zvonice jich večer vzpomínají hrany.
Pojď, synku můj, té mrtvé vnoučku milý,
vždy hoden buď té drahé naší Fany.

86 letý kmet piše . . .

Bučovice dne 14. února 1940.

Vážená redakce!

Po obdržení prvního čísla Vašeho nového časopisu bylo mi, jako by někdo mně zvláště milý pohladil mne něžně po tváři, jako by mne láskyplně sevřel ve svou náruč. Zdálo se mi, jako by mne ovanul teplý dech domova a před zrakem mým zcela jasně vystupovaly obrysy oněch mi drahých míst, po kterých jsem jako malý chlapec pobíhal a kde prožil jsem radostná, bezstarostná léta svého dětství.

Jsem kamenický rodák, kde jsem se roku 1854 narodil. Roku 1868 odešel jsem jako 14letý chlapec do Bučovic na učení, kde jsem pak později úplně uvázl a kde se dosud nalézám.

Od mého odchodu z Kamenice uplynulo tedy celých 72 let. Zajisté že dlouhá to doba; toť celý lidský věk.

Avšak ani tato dlouhá odloučenost nebyla sto, aby zpřetrhala tu k rodné hroudě pojící mne pásku, ani tato dlouhá doba neohlušila a neumlčela ten v můj sluch stále zaznívající sladký a vášný hlas domova a já po celou tu dobu vždycky jsem vzpomínával a dosud s láskou vzpomínám na své milé rodiště.

Vědomí, že nyní nejen já, nýbrž i všichni ti po širých vlastech našich a po cizině roztroušení rodáci prostřednictvím nového listu budeme v ustavičném styku s tím naším rodným krajem, s tou milou naší domovinou, hřeje a blaží, takže zajisté všichni jsme svorní v tom, že založení listu bylo a jest pro nás velmi radostným překvapením.

Já také s určitostí předpokládám a věřím, že nový list, podnikaje svou pouť a hledě dostáti vytčenému úkolu, setká se všude s náležitým pochopením a porozuměním a že bude všestranně podporován tak, že nejen se udrží, ale postupem času čím dále, tím více se bude zdokonalovati a že ušlechtilá snaha Vaše nejen nezůstane marnou, nýbrž že korunována bude zdárným výsledkem.

Tak aby se stalo, toť vroucím mým přáním a tím také tento svůj dopis končím.

A tak vyprošuje pro Váš krásný podnik na milém Pánu Bohu hojného požehnání, znamenám se v dokonalé účtě oddaný

Antonín Semerád,

soukromý úředník na odpočinku.

Chvilka u vody

LAD. SEMOTÁN

Jako tepna na těle matky Země vine se naším krajem řeka, která sbírá nesčetné potoky, strouhy a stružky a nasycena jejich vodou, nese je jako stálou daň větším řekám, aby ty je donesly a odevzdaly do zátoky zátok — do moře.

Tajemné hlubiny řeky i čarokrásné tůňky našich potoků tají v sobě Života takové bohatství, že záleží jen na vnímavém oku pozorovatele, aby si vybralo výsek zvláštního světa, zcela podle své vůle a záliby, v němž najde nekonečný zdroj zábavy a radosti. Dlouhá řada jedinců z říše rostlinné i živočišné nalézá zde svoji kolébku i stálé životní prostředí.

Voda — základní kámen života nutný pro jeho uchování. Tisíce rostlin, keřů a stromů děkují za život naší řece a potokům a z vděčnosti pestří břehy zeleným kobercem posetým miliony květů. Ty prosté dítky našich luk, nejrůznějších barev a tvarů ... a každé z nich pěje chválu vodě. Té, kterou kořeny vyssály, té jež v podobě par umožňuje dýchání, té jež deštěm opět se k zemi vrací a ochlazuje palčivost, kterou způsobil červencový žár.

Když za letního rána růžové červánky pozlatí oblohu, kdy poslední netopýr klikatým letem protne vzduch, aby se někde v dutém stromě zavěsil k odpočinku, probouzí se i řeka a potoky. Chomáče par se odlupují od hladiny a lehounce se vznášejí nad lukami, hladíce porosené hlavičky dřímajících květů. V křovisku u řeky se ozval ptáček — právě se probudil, načepýřil se, zatřepotal křídélky a již rozevřel hrdélko k chvále Tvůrce. Pak se probouzí druhý — třetí — pátý — desátý, a za chvíli hlaholí v korunách stromů celá ptačí družina.

Voda tiše plyne . . . jen v dálce hučí jez a nahore ve smrči na stráni se ozval džozd, neboť les se již také probouzí. Vydechuje obláčky par a pryskyřičná vůně tě až zalyká — můžeš si jí nabrat plnými doušky, až se ti hlava zatočí. Ale to musíš, výletníku, brzy vstávat a věru si popílit, abys zachytil nejkrásnější dobu dne — časné ráno — kdy příroda je přístupna všem krásám, podávajíc je jako na dlani. Tvůj rodný kraj k tobě hovoří u Bílé skály i na Pahorku, v lese i na lučinách a nejsrozumitelněji u horských potoků.

Pojď s námi!

Proběhneme Valíškem podél naší řeky a stojíme na stráni nad Bitovčicemi. Všude je posvátný klid. Nebe na východě se prosvětlo a z jedné chalupy ve vsi se vznáší obláček kouře. A už se též ozval zvonek — klekání — počátek lidského dne.

Míříme k bitovčickému potoku. Voda v jeho korytě žbluňká a volá nás tím hlasitěji, čím více se přibližujeme. Olše, vrby, šípek a ostružiník, vše v divé směsici lemuje jeho břehy. — Jdeme vzhůru údolím potoka až k Pahorku. Tam jsou tůňky, chráněné spleť olšových kořenů a chomáči bujných travin, které jsou nyní spjaty hedvábnou sítí pavučiny. Až slunko nakoukne do tohoto zákoutí, vytvoří zde kousek ráje; řada perliček na tenoučkém vlákně zatřpytí se a zahoří duhovými barvami, jako nejkrásnější démanty.

A sem — v tato místa — spějeme, abychom vyslechli vyprávění nachýlených olší o životě v tůni. Nezbyvá, než tichounce se přiblížit, často i připlazit a nehybně stanouti u křoví. Tůňka je klidná. Omšelé balvany mají fialový nádech a lístky mechu prosvítají jasnou barvou. Je zde ještě příliš šero — počkáme.

Slunce zatím vystoupilo výše a jeho ohnivé paprsky prořízly mlhu nad údolím. S listu olše spadl na hladinu, snad polekán náhlým světlem, lesklý brouček — zádumčivec olšový. A už se dotekem slunka také hladina rozčeřila; tajemní obyvatelé tůně přicházejí přivítati den. — Triedr letí k očím a pátráme. Hladina se přibližuje . . . vyjasňuje . . . a vidíme až na dno. Každé zrnko písku je nyní zřetelné, jak je voda průzračná.

Prohlížíme si slídově každý kout.

Těsně u našeho břehu u kamenu leží několik mřenek. Žlutavé mramorované tělo splývá dokonale s barvou dna a citlivé vousy jsou na něm roztaženy jako vějíře. Sotva znatelné vlnění probíhá tělem a končí v široké ocasní ploutvičce, která se zavlnila a opět uklidnila. Teď prudce vyrazily, válcovitá těla hadovitými pohyby střelovitě unikla domnělému nebezpečí, které se blížilo od břehu. Je třeba tolik ostražitosti, neboť život ve vodě je věčný zápas, v němž vítězství náleží obratnějšímu. To však vyšel si jen na procházku rak. Vážný a statný s bohorovným klidem vyšel si na procházku mezi kameny, kde snad má schůzku se sousedem. Tykadla má namířena ostražitě šikmo do předu. Rozvážně, jak se na starého pána sluší, přelézá kameny a ztrácí se pod balvanem. — Opodál vidíš na hladině sotva

znatelný vír, který prozrazuje, že voda je tu v pohybu. Zamířili jsme tam dalekohledem, a hle! Celé hejno útlých střevlíček je tu ve hře. Stoupají, klesají, vyrážejí proti vodě a opět se vracejí. Jak jsou krásné; jsou právě ve svatebním šatě. Zvláště samečkové jsou vyšňořeni. Olivově zelený hřbet přechází na bocích v žlut, ploutvičky hoří a koutky tlamičky se zaskvěly karmínem. Temeno hlavy je jakoby posypáno bílou krupičkou. — Nastává jim svatební rej; proto se tak vyparádili, proto ta čilost a shon.

Triedr klouzá a náš hled pátrá při druhém břehu. Vidíme řadu pohyblivých trubiček cele olepených zrnečky písku. Jsou to larvy chrostíků. Jaká to námaha, jaká to síla, když celou tuto rouru má vléci larva. — Jak slabý je člověk . . .

Avšak náš zrak hledá kohosi jiného. Tuňka přece hostivá vzácného a věrného hosta. — Naproti nám brání břeh starý vykotlaný pařez. Jeho kořeny stále vodou vyluhované, zčernaly věkem. Tam v jejich spleti jistě bude jeho úkryt. Musíme však na něho zchytra.

Pomaloučku se plížíme proti proudu. V růžových květech šipku ještě vyspávají broučci celodrápníci. Několik jich sebereme a hodíme na hladinu potoka. Proud je unáší přímo k pařezu — a hle! Tušení nás nezklamalo. Zpod kořenů vyrazil temný stín. Rozčepil hladinu, zhltl jednoho brouka a zmizel. Rozvlněná hladina se tiší, vlnky se ukolébávají při břehu.

Ano, je zde vládce této tuňky — pstruh.

Už několik let zde sídlí. Má sice těsný revír — časem i chudý, ale postačí k životu. V temných chodbách mezi kořeny sní o horských potocích, bohatých kyslíkem a potravou a častokrát se již pokusil o cestu do neznámých končin proti proudu. Nenašel však lepšího bydla a vždy se opět vrátil do staré spleti chodeb pod pařezem. Jeho tělo v mládí stříbřité ztemnělo, pokrylo se tmavými skvrnami; jen tu a tam pestří je červená tečka. Čelisti zmohutněly, stářím se hákovitě prohnutí a řada ostrých zubů ukončila život mnohé střevli, která se neopatrně přiblížila k pařezu.

Prožil už také leccos. Přišly doby sucha, kdy vody povážlivě ubývalo kolem jeho skrýše, doby přívalu, kdy jeho obydlí se chvělo pod nárazy řvoucích vod, ale on tu vytrval. Ba přišla i jiná nebezpečnost, kdy měl věru namále. To bylo tehdy, když kolem jeho skrýše se mihnul třaslavými pohyby tučný červ. Zdál se mu podezřelý, ale přece po něm lačně skočil. V zápětí však litoval své neprozřetelnosti a honem vyplivl zákeřnou žízalu, když ho cosi bodlo v levém koutku; jen tak tak, že unikl. Teď už si dá pozor a dobře rozeznává, co mu voda přináší, neboť stářím přibývá zkušeností a pevně věří, že Příroda dá bystrost jeho očím, aby viděly a rozeznávaly. — — —

I Tobě, náš příteli, který putuješ s námi, dal Ten, jenž vše řídí bystrost Tvým očím, aby viděly a rozeznávaly zvláštnosti a zajímavosti, krásy a půvab rodného kraje.

Z minulosti našich vesnic

J. S.

Nejstarší dějiny téměř všech ostatních našich vesnic jsou spojeny s dějinami třebického kláštera (1101—1468) a s pozdějšími osudy jeho zboží.

Bitovčice — ještě do nedávna tři vesničky: Horní Bitovčice při levém břehu Jihlavy (A. J. Pátek odvozuje jméno dle obyvatel příslých z Bitova, zvaných „Bitovčáky“), Dolní Bitovčice na pravém břehu řeky (Lad. Hosák uvádí je též jménem „Ulička“) a Rozseč (odvoz. od lesní mýtiny), část obce pod býv. dvorem. Osudy Rozseče byly ponejvíce spojeny s Horními Bitovčicemi, Dolní Bitovčice (Ulička) náležely panství brtnickému, kde se připomínají již r. 1360 jako majetek markraběte Jana Jindřicha. R. 1465 psal se Vojslav z Bitovčic (asi man markraběcí). R. 1566 platili obyvatelé Dolních Bitovčic z řeky o sv. Jiří a o sv. Václavě 27 grošů bílých. V listině, kterou dal r. 1556 Ferdinand I. zboží býv. kláštera třebického Vratislavu z Perštejna ze zástavy „ku pravému a dědičnému užívání“, jsou jmenovány Bitovčice (t. j. Horní Bitovčice); lze plně předpokládati, že sdílely i dřívější osudy ostatního zboží kláštera, t. j. že byly v zástavě Zdeňka ze Šternberka, Jaroslava a Vaňka z Lomnice, pánů z Perštejna a posléze pánů z Boskovic. Pozdějším vlastníkem H. B. byl Smil Osovský z Doubravice a po r. 1573 Jan Zahraděcký ze Zahraděk. V r. 1584 při prodeji louckého panství Matouši Grynovi ze Štyrcenperka, připomíná se v B. rychta se svob. dvorem. Po třicetileté válce bylo v H. B. 10 domů osedlých a 1 pustý, v D. B. 3 domy osedlé.

Historie Střížova (snad dle osob. jména Stříž) je mnohem starší; osada se připomíná již r. 1104 u Třebíče. Již r. 1360 děje se zmínka o faře; v 15. stol. stál zde kostel sv. Jana Křtitele. Ješek ze Střížova (a jeho matka Čeňka) intabuloval r. 1378 Janovi z Holoubku, Bohuši z Ejvanče a Danielovi z Čepí Střížov, Přímělkov, Komárovice, Ozřetín (dříve vesnice, dnes samota Ozřetín) a půl Smrčného. R. 1390 drželi Střížov a Přímělkov Jakub a Buzek ze Střenče; r. 1398 připomíná se na blízkém hradě Rokštýně pan Jan Střížovec z Rukštejna (patrně markraběcí purkrabí). V r. 1399 připadl Střížov Hynkovi z Valdštejna (sezením na Rokštýně). Později též rod vlastnil Brtnici, kam i Střížov přináležel. R. 1560 přešla střížovská fara do rukou protestantských a r. 1620 byla zrušena. Teprve v r. 1785 byla zřízena kat. lokalie, r. 1859 pak nový farní úřad.

Přímělkov (původně Přemilkov, dle osob. jm. Přemil) sdílel vždy osudy Střížova. Stávala zde tvrz (r. 1390), od r. 1494 dvůr zboží brtnického.

(*Dodatek k min. kap.*) Po smrti pluk. Hanibala ze Schaumburku r. 1629 převzat byl Beranov šlechtickým rodem Karstenů. Počátkem 18. stol. náležel Beranov Janu Ant. Pachtovi z Rájova, jehož syn r. 1725 prodal statek Filipovi Ludv. ze Sincendorfu a tento r. 1734 vévodovi Mořici Adolfo Saskému, biskupu Litoměřickému. Od tohoto přešel statek na rodinu hrabat Palmů, kteří koncem 18. stol. jej rozprodali drobným majitelům; lesy podržel rytíř Zdekauer, který je r. 1899 rovněž občanům Beranova rozprodal. — Po třicetileté válce bylo zde 12 domů osedlých a 5 pustých. Kdysi stával v Beranově pivovar, který patřil ke statku Dřevěný mlýn u Jihlavy; sklepy pivovaru v domě č. 57 jsou dosud z větší části zachovány.

K stavbě školy v Lukách

Arch. FRANT. KRÁLOVSKÝ

Možnost stavěti budovu obvodové měšťanské školy v Lukách na vhodném místě pod sokolovnou, spadá asi do r. 1927-28. V této době zajímali se příslušní činitelé městyse o vyřešení tohoto problému, naléhavého pro Luka i okolí. Již v začátku vyskytly se potíže jednak v úhradě nákladu, jednak v prohlášení prof. Lamla, že pozemek, který byl zajištěn prozatímne, nevyhovuje svou šířkou, neboť budova měla mít průčelí asi 52 m. Současně s posudkem o pozemku odhadl prof. Lamel, že náklad na 9 učeben bez vnitřního zařízení by obnášel K 1.400.000, což bylo nezávazné.

Dle informací byl to sám p. říd. uč. J. Šimáček, který chtěl tuto myšlenku obecních činitelů uskutečnit a proto asi v r. 1928-29 byly dány k propracování náčrtu, které měly stát i s plány K 26.000. Náčrtu byly prof. Lamlem zaslány místní školní radě a obecnímu úřadu v Lukách; kdo však je platil, není známo. K zamýšlené stavbě však nedošlo, poněvadž ji nepovolil okresní úřad pro nedostatek úhrady se strany obce.

Dnes bychom musili počítati nejméně se 40proc. zvýšením nákladu. Opatřiti obnos K 2.000.000 na úplně novou budovu je však v dnešních poměrech nemožné, neboť nebylo k použití na nynější přestavbu asi K 300.000. Nebude-li však vyhovovati přestavba zvětšená o 5 učeben, potřebné kabinety a školní kuchyni (nová budova měla mít 9 učeben), je možno vždy ponechat budovu pro školu obecnou a postavit školu měšťanskou. Je to však otázka úvěru a neúnavné práce všech.

Co se týče projektu samého, upozorňuji na návrh technické správy okresního úřadu v Jihlavě ze dne 16. ledna 1939:

„Z předložených 4 alternativních návrhů po vyloučení alternativy A, která neobsahuje ani nejnútnější potřebný program, doporučuji provedení řešení podle alternativy D, jako nejvýhodnější a nejúspěšnější z těchto důvodů:

1. Projekt obsahuje úplný počet místností jak učeben, tak i kabinetů a ostatních místností školních, kterých společná škola obecná a měšťanská potřebují k řádnému provozu školnímu, takže počet místností vystačí na dlouhou řadu let.

2. Nově řešené místnosti odpovídají všem novodobým směrnícím pro stavbu škol a vyhovují jak po stránce pedagogické, tak i po stránce hygienické.

3. Zřízením nových záchodů a nového schodiště, jakož i hlavního vstupu zlepšuje se stávající stav školní budovy zvláště po stránce bezpečnostní, při čemž nové schodiště umožní řádné spojení se suterénem, kde bude lze umístiti školní kuchyň.

4. Pro přechodnou dobu dalo by se použití nové učebny s kabinetem v přízemí příp. i jako tělocvičny, když by se prozatím oddělující příčka neprovedla.

Přístavba k jižnímu křídlu je řešena tak, že nová učebna má osvětlení ze strany západní, takže vedle učebny dá se zřídit ještě prostorný kabinet."

Tímto zjištěním je vysvětlen omyl p. říd. uč. Kuzele v situování oken.

Dle schváleného náčrtu D bylo přikročeno k propracování projektu a dne 28. IV. 1939 bylo dáno úřední stavební povolení. V onu dobu nebyla ještě úhrada na stavbu a je hodna uznání neúporná práce p. starosty, tehdejšího p. ředitele a ostatních zúčastněných, kteří úhradu v krátké době opatřili. Dle ofertního řízení činí stavební náklad kolem K 660.000.

Myšlenka etapové stavby nové budovy je krásná, avšak neproveditelná, pro nedostatek úvěru a z příčin technického rázu.

Konečně bylo tedy započato s přístavbou a již letos bude předána svému účelu budova tak potřebná pro lepší budoucnost školství nejen Luk, nýbrž i okolí.

28 Hrad Rokštýn. (Titulní linoleoryt z připravovaného průvodce.)

Národní souručenství

Luka. Rozhlédneme-li se po uplynulém čtvrtletí, zjistíme, že mnoho práce nebylo vykonáno. Není to však vinou mladých, ale namnoze netečnosti a neochotou starších. Mladí si připadají často jako ostrov v oceáně. Ze všech stran jako vlny se valí neplodná kritika, ale ruku k dílu nikdo nepřiloží, „vždyť od čeho jsou mladí?“ A o toto úskali se rozbilo budování kluzišť i pěveckého kroužku. Dobrá věc se podařila tím, že mladí všeho rozdílného smýšlení se spojili do jednoho šiku. K vykonání kladného díla je však potřebí nejen mladistvého nadšení, ale i zkušenosti životní a pomoci starších. Proto bychom si přáli: Starší bratři a sestry, podejte nám pomocnou ruku a nezustávejte stranou našich snah a naší práce! — Přece jsme však docela neustrnuli. Dvakrát jsme promítali světelné obrazy: po prvé jsme ukázali divákům africké kraje a po druhé jsme promítli v obrazech islandskou krajinu. Pozvali jsme též ochotnický spolek „Klicpera“ z Jihlavy, který nám připravil veselý večer svou bezvadně provedenou veselohrou Branislava Nušiče „Za peníze všecko“. V rámci vyřazovací akce spolupracuje Mládež Národního souručenství s Okr. pěči o mládež a vysílá denně dvě dívky k vaření polévek pro chudé děti do sokolovny. Mnoho sester pochopilo tento krásný úkol, ale přece se našly takové, které v této potřebné době nechtěly pochopit pro svou pohodlnost, že je to také služba národu. Těm pak, které stály na svých místech projevujeme vřelý dík. — Vlasti zdar!

N. L.

Kamenice. Veškeré úsilí a práce NS soustřeďuje se nyní v pracích v obecním zastupitelstvu, místní školní radě a obecních komisích, kde se konají přípravné práce pro stavbu nové školní budovy. Byla ustavena též zvláštní komise pro stavbu školy, jejíž členy jsou: starosta obce Jos. Dočekal, předs. m. šk. r. Fr. Molák, uč. Fr. Dobiáš, čl. obec. zast. Fr. Maštera, Jindř. Novák a Jan Novotný, náhradníky: nám. starosty Karel Vostal a čl. obec. zast. Fr. Chudoba. — Z pokynu okresního vedení NS byla 8. března reorganizována v Kamenici Místní osvětová komise. Obecní zastupitelstvo vyslalo tam br. Fr. Moláka, Jos. Jelínka, Fr. Kremláčka a Fr. Jelínka, NS Fr. Dobiáše, Jos. Dovalila, Al. Krejčího, za osadu Vřtanov Šeb. Moláka. Devátým členem je obecní knihovnik br. Boris Dočekal. Sbor dobrovolných hasičů vyslal br. Jana Novotného, těl. jedn. Sokol br. Ar. Kábu, jedn. Orla Českomoravského br. Jos. Matějčka a za učitelský sbor přibrání br. Jan Rec a St. Karban. Předsedou byl zvolen Fr. Dobiáš, jednatelem Fr. Jelínek, pokladníkem Al. Krejčí, revisory Jos. Jelínek a Jos. Matějček, pořadatelem JUC. Ar. Kába. — Prvním krokem bylo ohlášení příštích podniků jednotlivých korporací a jejich datování, aby zejména při větších podnicích předešlo se kolísání, což nikdy neprospěvalo souladu a poškozovalo spolky vzájemně. Poté byla rozvinuta debata o obecním kronikářství a o přípravných pracích k ustavení místního musea. — MNS pořádala 7. ledna v sále „U bílého konička“ svůj první ples, kterého se zúčastnilo početné občanstvo všech vrstev. — 17. března se hrála v sále orlovný operetu „Vlaštovička“, která byla již druhým dramatickým vystoupením MNS a také podstatně zdařilejším. Db.

Sokol

Luka. Sokolský život v jednotě možno označiti za prvé čtvrtletí letošního roku jako přípravnou, živou a neúnavnou vnitřní práci v sokolovně, vpravdě rušnou tyršovskou práci sokolskou. I za letošních krutých mrazů bylo cvičení jednotlivých složek dosti navštěvováno, zejména to platí o cvičení mužů a to i mužů starších. V druhé polovině čtvrtletí pak všechny složky při velké účasti cvičících pilně cvičí a připravují se na závody. Účast, zájem o cvičení a práci, svědčí o dobrém vedení a pochopení účelu, směru a cíle sokolské myšlenky. — 28. února při výročním sokolském účtování zvolen za starostu Sokola br. Vondra. Dřívějšímu bratru starostovi Ed. Bumbálkovi projevila jednota upřímný dík za práci, kterou pro jednotu vykonal a věří, že nezůstane stranou sokolských snah a tužeb. Náčelníkem zvolen br. Němec, náčelní sestru Fišerová, vzdělavatelem br. Peltan. — 3. února pořádán tradiční sokolský ples. O skvělou a opravdu pěknou plesovou výzdobu postarali se bratři Semotán a Kužel, kteří této věci velmi dobře rozumějí. Br. režisér Absolon připravuje na 14. dubna divad. hru o 3 jed. od Al. Jiráka „Kolébka“. Těsně před

vánoce měl Sokol působivou detektivku „Pavouk v síti“. — Každé pondělí v sokolovně zpíváme a br. dirigent Němec má už se svým sborem nacvičeno a připraveno dosti pěkných písní, které mimo jiné, uplatníme na připravované sokolské akademii 2. května. — V prvních dnech dubnových uspořádáme pro nové členy a členy ostatní ideovou sokolskou školu. — Všechny složky nacvičují prostná na okrskové cvičení a připravujeme se na župní závody „Ukaž co umíš“. — Počátkem roku rozmnožili naše řady cvičících bratři Fr. Krčál a J. Tichý a ses. Krčálová. Br. Krčál a ses. Krčálová po třech měsících práce v sokolovně odcházejí. Br. Krčál, dříve ředitel na měšťance, nastupuje na místo okr. škol. inspektora v Žitlochovicích. Oba vnášeli do sokolovny svým vzorným cvičením živý zájem o cvičení a povzbuzovali k většímu vypjetí sil i ostatní. Jednota v nich ztrácí velmi dobrého cvičence a cvičenku. To poznali nejlépe cvičící. — Každou neděli hraje Sokol dobré filmy. Zájem je veliký; o tom nejlépe svědčí stále plně obsazená místa. Výběr filmů a vedení kina má br. Štěpán. — Zařizujeme na léto do sokolovny „košíkovou“, doplňujeme nářadí a bratři Semotán a Kužel, divadelní hospodáři, starají se o opravu a doplnění výpravy divadelní. — O rozšíření sokolského tisku pečuje br. Bina. Obrazem činnosti sokolské v Lukách jsou zprávy vyvěšované v sokolské skřínce. — Těšíme se na sokolské jaro a léto — na naše letní cvičiště. Sokolské práci zdar!

K. P., vzdělavatel.

Kamenice. Výroční valné shromáždění konalo se 28. ledna za přítomnosti bratra Doležala, jako zástupce III. okrsku. Pro příští správní období byli zvoleni bratři: starostou Dr. Arna Kába, místostarostou Jan Jakš, náčelníkem Mir. Zák, náčelní ses. Mar. Jedounová, vzdělavatelem Arna Kába, jednatelem Karel Zavadil, pokladníkem Laviška, předs. hrodoboru Karel Bejbl a předs. dram. odboru Dr. Timofej Těluškin. — Obraz sokolské činnosti v I. čtvrtletí vykazuje 15 proslovů, 1 přednášku, 2 divadelní veselohry 18. února Rosůlkovu „Mezi námi děvčaty“ a 25. 3. Lužanské „Třikrát svatba“, 2 loutková divadla (Kašpárkovo vítězství a Buchovský kámen), 27. ledna pořádala jednota XX. jubilejní ples. 12. března konala se veřejná cvičební hodina, která byla skvělou ukázkou sokolské zdatnosti. Cvičilo 24 mužů, 15 dorostenců, 8 žen a 11 dorostenek Bratr Rec a Dovalil nacvičili šest písní. Bylo znovuzřízeno jeviště; koupeny čtyry nové dekorace, vyhovující požadavkům moderního jeviště. Hospodářský odbor za vedení br. Fr. Žáka vykonal mnoho práce a ještě více práce jej z jara čeká. V dubnu bude pořádána pro nové členy, jichž počet v poslední době potěšitelně vzrostl ideová škola, aby mohli se podrobiti sokolskému slibu. Život v jednotě je velmi rušný a členstvo žije v přípravách na závody „Ukaž co umíš?“ a v přípravách na důstojné oslavy dvacátého výročí sokolské jednoty

Orel

Luka. V uplynulém čtvrtletí největší činnost vyvinul dramatický odbor. Na Nový rok uvedl operetu Grohmannové „Náš sv. Vavřineček“. Přiznivá kritika povzbudila herce k rozhodnutí pro výpravnější hru, operetu V. Viplera „Dvě srdce na prodej“. Bylo třeba vybudovati novou scénu, která by vyhovovala častému střídání obrazů. Několik nadšených členů dalo se s chutí do práce, jejímž výsledkem byla pěkná scéna. Kdo zná malá ochotnická jeviště bez kruhového horizontu, jistě ocení tuto práci. Nezaháleli ani herci. Na jevišti procvičovalo se zatím jednání za jednáním. Výsledkem měsíční práce bylo představení 17. a 24. března. Nejlepší kritikou je vyprodaný sál při obou operetních představeních. Nestranní pozorovatelé řekli: „Předvedli jste krásnou věc a žůstaňte na takové výši“. To je také nejlepší odměnou hercům. Náš dík patří p. K. Dvořákovi, který ochotně operetu řídil a baletnímu sboru jihlavského Orla, který dobře přispěl ke zpestření hry. — Z ostatní činnosti zasluhuje zmínky vzpomínková schůzka 12. března, na níž bylo vzpomenu výročí volby sv. Otce Pia XII. — Jako každoročně, tak i letos byl pořádán ples a o velikonočních pomlázkových zábav. — Orel vstupuje do dalšího čtvrtletí s nadšením k práci a prosí o zachování přízně.

—ek.

Kamenice. Jednota Orla vykonala valnou schůzi dne 28. ledna. Do výboru byli zvoleni staří pracovníci. Nově byl vytvořen osvětový sbor s příbráním absolventů Osvětové školy v Brně. Výbor jednoty konal tři schůze a svolal jednu schůzi členskou. Pro členstvo byla též uspořádána besídka, kterou přichystal dorost jednoty.

Na programu mimo básni a proslovu byla pěkná hra Frantíkovy trampoty. — Dramatický odbor předvedl na Hod Boží velikonoční veselou operetku Ad. Branaldy „Král muzikantů“, která měla pěkný úspěch. Hudební doprovod obstaral OSHČ Melodion. V přátelském veselí bez nejmenších nehod konal se dne 21. ledna tradiční ples Katolických spolků v Kamenici. — Pómlázková zábava na velikonoční pondělí rovněž se vydařila. — Nedostatek paliva v tuhé zimě bránil ve velké míře cvičení; nyní se daly opět všechny složky po práce, aby zameškané dohonily. S. K.

Z činnosti obecních knihoven

Luka. V minulém roce rozšířila se knihovna o 955 knih a brožur z býv. vojen. zátiší v Jihlavě, koupila 34 nových a darem získala 6 knih. Celkem bylo půjčeno 2.826 knih (z toho jen 110 knih naučných) 91 čtenáři, t. j. sotva 4% obyvatelstva. Knihovna byla otevřena 55krát a navštívili ji čtenáři 906krát. Poplatek za půjčování je K 2.— za celoroční legitimaci a 10 hal. z každého půjčeného svazku na období 14 dnů. Naučné knihy se půjčují zdarma. Příjem knihovny v uplynulém roce byl K 2.129:55 (K 1.500 z prostředků obce, zbytek z poplatků čtenářů). — Knihovna je umístěna v zasedací síni obecní radnice, kterážto místnost je již dlouho nedostačující. Knihovna by měla mít dvě místnosti, z nichž jedna by byla čítárnou, kterou Luka velmi postrádá. — V knihovní radě zasedá předseda K. Bejbl, jednatel L. Semotán, pokladník J. Štybich, J. Svěrák a V. Musilová. Knihovníkem je od r. 1930 Ant. Urbánek, který složil v. 1923 státní knihovnickou zkoušku. — V knihovně ochotně vypomáhá A. Holub. — Darujte přečtené a mnohdy povalující se knihy své veřejné obecní knihovně, aby i jiní těšili se z ovoce práce našich spisovatelů. A. U.

Kamenice. Statistika obecní knihovny z r. 1939 velmi se liší od statistik z let minulých, a to způsobem potěšitelným. Počet čtenářů se zvýšil téměř trojnásobně, knih bylo půjčeno čtyřikrát více než v r. 1938. Nejvíce potěšující je však skutečnost, že jsou to knihy literárně cenné, které čtenáři v poslední době nejvíce žádají. Nemalou zásluhu o výběr knih čtenáři má rozhlas, jehož přednášky zejména spisovatelů samých se těší veliké oblibě, a noviny, v kterých místo stranických sporů a nepodných polemik začíná se psát více o knize. Koncem roku akce NS. měsíce české knihy přinesla také své ovoce. Návrat k české knize je však obecný; nemálo zde přispěly poslední dějinné události, které se tak hluboce dotýkají našeho národa. — Jiráskovo velodílo „Proti všem“ a Wintrův „Mistr Kampanus“ jsou nejčtenějšími knihami v naší knihovně. Mimo jmenované autory jsou nejvíce žádaní: Benešová, Karel Čapek, Čapek - Chod, Němcová, Rais, Svátek, Světlá a Třebízský. — Roční příjem knihovny byl K 1.150.— (obecní příspěvek K 950.—). 84 čtenářů vypůjčilo si bezmála 3.000 knih. Předsedou knihovní rady je F. Molák, pokladníkem St. Karban, knihovníkem B. Dočekal. — Bio Sokol zdarma a ochotně promítá diapozitivy vyhlázející občanstvo k návštěvě knihovny. Boris Dočekal.

Různé zprávy

Luka

Stavební ruch. Do konce prvního čtvrtletí 1940 měl městys 376 domovních čísel. Osady mají vlastní čísla, z nichž Otín 26 (a 4 zrušené), Předboř 14, Svatoslav 7. Mají tedy Luka s osadami 423 čísel. Pokud je známo stavební komisi má se stavěti 5 budov a 2 přístavby.

Úprava obce. Konečně bylo definitivně rozhodnuto o stavbě nového mostu přes řeku Jihlavu, o němž byla předběžná zpráva již v minulém čísle. Most bude v těsné blízkosti nevyhovujícího mostu starého. O odkoupení konstrukce starého mostu se zajímá obec Bítovčice, která by tak nahradila svůj most dřevěný. Na nový most byla již vypsána soutěž. — Také náměstí a část Staňkovy čtvrti bude letošního roku vydlážděna, a zmizí tak oprávněné výtky na věčné bláto.

Prodej továrny. Předkupní právo na továrnu na pletené zboží firmy S. Jolesch a syn v Lukách zajistil si p. Bergmann z Frankfurtu.

Divadla. Zpěvoherní divadelní soubor řed. F. Krupičky hostoval v Lukách a sahrál v sále u Kuřitků dvě hry 25. II. „Andělíček na záletech“, a 3. III. „Která je ta nejkrásnější?“ Ochotnický spolek „Klicpera“ sahrál dne 9. III. v sále sokolovny ve prospěch MNS veselohru jihoslovanského autora Branislava Nušiče: „Za peníze všecko“ s velikým a zaslouženým úspěchem. 23. a 25. III. hrála v sále u Kuřitků divadelní společnost řed. L. Holuba Moravské divadlo také dvě hry „Chaloupky pod horami“ a „Krb bez ohně“.

Plesy. V letošní plesové sezoně bylo v Lukách pět plesů (MNS, hasičský, sokolský, orelský a DTJ).

Osobní. Dne 30. III. 1940 byl oddán p. Jaromír Řezníček, učitel živnost. škol v Brně se sl. Julií Skácelovou z Uher. Hradiště.

Osobní změny v úřadech. Dnem 1. I. 1940 odešel z Luk kooperator P. Václav Hufzdl, na jehož místo nastoupil P. Jan Samek. — Počátkem března odešel z Luk po krátkém působení řed. měšť. školy p. Frant. Krčál, byv jmenován inspektorem v Židlochovicích. Zástupcem ředitele stal se odb. uč. p. L. Semotán.

Oprava. Autor článku Školství v Lukách z min. čísla p. B. Kužel píše: Moje informace nebyly postačující pro stať pojednávající o výstavbě školy jak s hlediska technického, tak co do provedení a nákladu na tuto školu, takže tato část není zcela pravdivá. (Redakce upozorňuje na článek p. arch. Fr. Královského uvnitř listu.)

DTJ. Dělnická tělocvičná jednota v Lukách obnovila svoji činnost zahájením divadelní hry „Podnájemník paní Bernáškové“.

Polární záře. V našem kraji objevil se nádherný přírodní zjev v plné své kráse na Boží Hod velikonoční 24. března mezi 19—20 hodinou.

Nejlepší nosnice jsou Americké bílé Leghornky. Kontrolovaný chov od r. 1928. Objednejte včas násadová vejce! — Ant. Urbánek, Luka n. Jihl. č. 320.

Znáte již kostěné knoflíky k prádlu a ostatní potřeby od firmy J. Mareš, Luka n. Jihl. — Vyrábíme jen v la hodnotě.

Kamenice

Rodičovské sdružení. V prosinci minulého roku přistoupilo rodičovské sdružení v Kamenici k pořádání polévkové akce. Začínalo se sice s obavami, zda podnik v místě dosud neznámý nebude narážet na nepochopení, avšak hned s počátku přihlásila se řada ochotných spolupracovníků z MNS, která také dala polévkové akci do výhledu větší peněžitý dar. Přespolní obce a osady stejně jako mnozí místní občané zachovali se velmi štědře. Polévka se vaří ve školní kuchyni a je určena pro všechny přespolní děti a pro místní děti nemajetné. U dětí došla veliké obliby, takže i majetné děti se o ni zajímaly a přiváděly pořadatele do rozpaků. Vaří se denně mimo čtvrtky a podává se až 126 porcí. Vedení kuchyně ujala se obětavě p. A. Štávková a při rozdávání jídla pomáhají členky MNS. Také okresní péče o mládež z Jihlavy akci podporuje, takže obavy, zda akce se udrží, odpadly. Původně se zamýšlelo, že se bude vařit do konce března, ale na přání dětí byla tato činnost prodloužena.

Ze školy. 14. ledna pořádala se v sále orlovny školní besídka, na které každá třída měla své vystoupení. Bobatý program obsahoval zpěvy, tance, cvičení, vystupy, sborové recitace a kratší scény. Bylo to první veřejné vystoupení zdejší měšťanky. Chlapci cvičili skupiny, děvčata rytmiku; sborové recitace „Jsme Češi“. Pěvecký kroužek z vybraných zpěváků celé školy vedl J. Dovalil.

Nový ředitel měšťanské školy. 1. dubna ujal se správy školy, kterou po odchodu řed. Fr. Krčála vedla odb. uč. M. Novotná za pomoci odb. učitele Fr. Dobiáše, řed. Frant. Háva, který dosud působil jako odb. uč. na stát. měšťanské škole v Heleníně. Nový ředitel je rodák z Pavlova u Třeště a působil před lety jako říd. uč. v Rybném. Je spoluautorem „Horáckých písniček“. (Viz stat. Pisemnictví). Vitáme p. řed. F. Hávu, jako kulturního pracovníka.

Chudinský fond městyse Kamenice. Obec zálohovala v r. 1939 chudinský fond částkou 19.359,20 K. Z toho bylo vyplaceno na děti 6.700,50 K, chu-

dým lidem 4.865'90 K, okamžitých podpor 660'— K, na ošetřování nemocných K 2.124'30, na byty 1.035 K, na dříví chudým 1.945 K, na ošacení 293 K, převozy 531 K, pohřebné 430 K, dělníkům za práci v opatrovně a ozdravovně 343'50 K, poštovné 31 K a různá vydání 400 K. Josef Novotný.

Úprava obce. Loňského roku byl zřízen na náměstí okrasný sad, kterým zejména spodní strana náměstí oddělená tarasem získala mnoho na svém vzhledu. — Letos bude dokončena výsadba keřů i květin, o které již vloni bylo pečováno.

Moravské divadlo. Společnost zahájila své hry 26. března v sále orlovný. Sehraje v Kamenici deset představení. Herce má dobré a repertoár namnoze až příliš lidový. Jsme přesvědčeni o větší návštěvě při hrách vyšší úrovně.

Plesová sezona. Letos byly pořádány jenom čtyři plesy. 7. ledna ples Národního souhlasu, 21. ledna orelský, 27. ledna sokolský a 4. února hasičský. Všecky plesy skončily již půlnocí. Na masopustní úterý 6. února uspořádal hasič. sbor tradiční a proslulou maškarádu, tentokrát však bez průvodu a bez určitého rázu. Večerní zábava však byla bujná jako jiná léta, toť se ví, že s „židem“, který je vždy zlatým líbalem masopustního bláznovství.

Úmrtí. 29. ledna zemřel náhle v Litomyšli vr. četn. strážmistr v. v. Lad. Kumpošt, dožil se 61 let. Působil v letech předválečných v Kamenici a byl zde oblíben pro svou společenskou povahu a stále udržoval přátelské styky s Kamenicí. — V jihlavské nemocnici zemřela 28. února pí. Draga Hrdličková, roz. Jandričová z Varašdinu v Jugoslavii, překročivši 56 rok věku. Byla vdovou po kamenickém rodáku Alexandru Hrdličkovi, účet. revid. fin. řed. v Sarajevě, který padl ve světové válce. Dva bratři zemřelé, rakousko-uherské důstojníci, byli společníky pověstného vyzvědače pluk. Redla. — 15. března zemřel v Německém Brodě po několikaleté chorobě kamenický rodák p. Karel Štáva, berní tajemník v. v. Pohřben byl v Kamenici 18. března. Dosáhl věku 40 let. Působil mnoho let v Jihlavě a byl činným v tamním Sokole. S jeho jménem zůstane spojen vznik kamenické sokolské jednoty. Suchý zápis o ustavující schůzi praví: Frant. Brada vyzval přítomné, aby Sokola se stali členy a jednotu založili na popud mladších sil (br. Karel Štáva). — 28. března zemřel ve Wetzelsdorfu u Štýrského Hradce (Graz) ve věku 91 let kamenický rodák Fr. Kabelka. Od svého mládí žil ve Wetzelsdorfu, kde měl sedlářskou živnost. Jeho syn, prof. Alois Kabelka píše dva týdny před jeho smrtí: „Můj starý, chorý a na lůžko odkázaný otec stále drží v ruce 1. číslo Hlasu domova a v něm si čte od začátku do konce a znova“. Chtěli jsme to na stařečka prozradit a je nám jen líto, že už si to nepřečte. — Krásné svědectví o staré pravdě, že v člověku, byť prožil třeba celý život v cizině, když ví, že nikdy již nevrátí se v místa svého zrození, probouzí se na sklonku života touha po domově, že prohloubí se a zvroucní láska k němu.

Zpráva o počasí r. 1939. V lednu a únoru byla mírná zima. Vrstva sněhu činila 9 cm a srážky 39,6 mm. Již 16. února přiletěli špačci a 20. února skřivani. V březnu se ochladilo. Vrstva sněhu byla 30 cm a srážky činily 69,5 mm. Duben byl suchý; srážky činily pouze 11,6 mm. V květnu převládalo vlhké a studené počasí; srážky 120,3 mm. Dne 17. května padaly kroupy velikosti lískových oříšků a po krupobíjí byla povodeň. Červen byl také vlhký, srážky činily 129,5 mm. Pro deštivé počasí byla senoseč zdržena. V červenci dne 8. byla větrná smršť a 25. veliké chladno. Srážky činily 93,1 mm. Žně začaly 26. Srpen se vyznačoval častými boufkami. Srážky činily 82 mm. Deštivé počasí v říjnu trvalo až do 25. listopadu, kdy napadl první sníh. Srážky činily 142 mm. Po vlhkém a sychravém počasí napadl v polovině prosince sníh a zima se ohlásila stálými mrazy. J. Š.

Přemnickoí

V edici Hlasu Domova vyjde v dubnu I. svazek „Roklýtín“; spisek o historii hradu, jeho pověstech, přímělkovské tvrzi a přírodních krásách okolí. Brožurka bude mít pět ilustrací a bude zaslána našim předplatitelům. — V březnu vydal Fr. Háva, řed. měšť. školy v Kamenici se svým rodákem řed. Fr. Kubaštou sbírku „Horácké písničky“. Je to první práce svého druhu na Horácku určená především pro školy.

Zpěvník nutno vítati již proto, že horácké písně jsou tak opomíjené a v době, kdy vrací se národ k svým tradicím a krajině kultuře. — V nejbližší době má vyjít první číslo obnoveného vlastivědného sborníku „Od Horácka k Podyjí“, jehož XIV. ročník vyšel ve Znojmě (Znaim) a vykonalo veliký kus vlastivědné práce. Nová redakce bude v Třebíči. Není dosud rozhodnuto o názvu našeho jediného vlastivědného sborníku, který si zaslouží býti podporován všemi lidmi dobré vůle. Vzorným vlastivědným časopisem je Mojžírova říše, jejíž III. ročník vychází v Nákle u Olomouce redakcí Josefa Vrbky. Měsíčník, který soustředil kolem sebe mnoho vynikajících příspěvků, všimá si historie, národopisu a kulturních otázek celé Moravy. — Literárním časopisem moravským je umělecký měsíčník Moravského kola spisovatelů „Kolo“. MKS je největší české literární sdružení a soustřeďuje literární výkvět celé Moravy. Za prvních 25 let soustředilo na sto českých spisovatelů a vydalo tolikéž spisů svým nákladem. V posledních letech vydávána edice hodnotné prózy (Nová knihovna Moravského kola spisovatelů) znamená veliký rozmach. Široká čtenářská obec (přispívající členové) platí ročně příspěvek aspoň 25 K, za něž dostávají měsíčník Kolo a dvě knižní premie. Mělo by býti samozřejmostí vzdělaného Moravana, sledovati a podporovati moravskou literaturu. — „Na krásné samotě“, román ze zaslých časů na Českomoravské vysočině, jehož ústřední postavou je vlastenecký učitel Zahálka. Kniha milého lidového humoru, líčící zvyky lidu, představující čtenáři proslulé krajany, rozpřádá svůj křemešnický děj až hluboko na Moravu a třebaže není poslední novinkou, zaslouží si býti doporučována a hodně čtena. Autorem knihy, která vyšla v druhém vydání v nakladatelství Špronglově v Pelhřimově je F. B. Vaněk a vyzdobena je něžnými kresbami Vlad. Urbánka. — Redakce upozorňuje na jedinečný populárně vědecký měsíčník „Argus“ (Praha-Smichov, Smetanova 1). Z obsahu: novinky ze světa technického, lékařství a hygieny, zemědělství, přírodních věd a j. Roční předpl. K 36^{.-}. Argus vydala též účelný „Seznam novin a časopisů“ v území Protektorátu (K 35^{.-}).

Zprávy matriční

Narození

Luka: Jiří a Jiřina Strakovi, děti zámečnicka, Jaroslav Fejta, syn zeměděle, dělníka, Marie Alena Pekárková, dcera obch. příruč., Bohumila Krčálová, dcera zedníka, Marie Poláková, dcera dělníka, Božena Ludmila Smejkalová, dcera kováře, Josef Málek, syn žel. zřízence, Marie Jonášová, dcera zednického políra, Josef Hlávka, syn autodopravce, Miloslava Marie Bejblová, dcera obchodníka, Josef Čermák, syn domkaře, Josef Všetečka, syn řezníka, M. Rychtecká, dcera rolníka, Ludvík Jaroslav Pompe, syn kancel. zřiz. — **Bitovčice:** Jana Františka Sýkorová, dcera pekaře, Jan Vrzáček, syn rolníka, Marie Anna Vokurková, dcera rolníka, Josef Vrzáček, syn dělníka. — **Velký Beranov:** Marie Picmanová, dcera služebné, Jaroslava Musilová, dcera mechanika, Jan Rychnovský, syn obuvníka, Josef Bednář, syn krejčího, Věra Bartošová, dcera stábní strážmistra. — **Jeclov:** Josef Vrána, syn zeměděle, dělníka. — **Puklice:** Marie Filová, dcera zeměděle, dělníka, Alois a Josef Kyžlíkovi, synové tov. dělníka, Josef Lammel, syn dělníka, Karel Kittler, syn děl.

Kamenice: Zdislava Koldová, dcera rolníka, Bohumír Man, syn stolaře, Jaroslav Dobrovolný, syn tesaře, František Coufal, syn dělníka, Jan Procházka, syn obuv., Marie Kratochvilová, dcera řezníka, Marie Pruknerová, dcera služebné, Věra Čápková, dcera obuvníka, Josef Růžička, syn dělníka. — **Kamenička:** Milada Krušlová, dcera stolaře, Eva Maršánová, dcera zem. děl., Marie Cahová, dcera domkaře, Zdeňka Cahová, dcera obuvníka. — **Rehořov:** Bohumila Zemanová, dcera domkaře, František a Marie Šlechtická, děti tesaře, Božena Šlechtická, dcera truhláře, Alois Jakvid, syn služebné. — **Vržanov:** František Šlechtický, syn domkaře, Anežka Zimolová, dcera domkaře.

Oddáni

Luka: 31. 12. 1939 Josef Dásek, učitel a Vlasta Procházková, 13. 1. František Špendlíček, dělník ve Střížově a Božena Hosová, 3. 2. Jaroslav Čihal, návěst. mistr a Amalie Hybášková. — **Otin:** 16. 1. Jan Špendlíček, zeměděle, dělník v Předboří

a Emilie Vondráková. — **Bitovčice**: 31. 12. 1939 Alois Vrzáček, krejčí a Růžena Cílová. — **Velký Beranov**: 27. 1. František Hruška, dělník v Měříně a Marie Munduchová. — **Jeclov-Brádla**: 13. 1. Josef Hos, rolník v Lukách a Kateřina Vondráková, 16. 3. Pravoslav Novotný, řezník z Luk a Božena Nováková, 16. 3. Oldřich Veselý, zem. dělník v Brádle a Marie Zdarsová. — **Puklice**: 2. 1. Bobumil Pulicar, dělník a Františka Večeřová, 7. 1. Method Rycánovský, krejčí a Božena Suchá, 3. 2. Rudolf Šimek, řezník ve Střížově a Marie Vašáková.

Kamenice: 9. 1. Jan Hájek, hospodář a Marie Pekárková, 16. 1. František Bílek, stolař v Rečkovcích a Marie Pospíšilová, 20. 1. Alois Horký, říd. uč. v Jersíně a Blažena Kotliková, 24. 1. St. Wasserbauer, domkař a Marie Kociánová, 31. 1. Fr. Jelínek, rolník a Růžena Toufarová, 26. 3. Jos. Štáva, rolník a Bohumila Krémličková, Jaroslav Bárta, zem. děl. v Chlumku a Marie Čápová. — **Kamenička**: 16. 1. František Čaha, zedník a Marie Kubištová, 23. 1. František Neumann, rolník v Čechtíně a Františka Zimolová. — **Vržanov**: 21. 1. František Pech, žalouník v Jihlavě a Marie Navrátilová.

Zemřeli

Luka: Alžběta Kokejlová, výměnkářka, 71 let, Václav Čermák, skladník, 71 let, Max. Kovařík, lesní v. v., 69 let, Josef Stibich, výměnkář, 87 let, Bohumila Krčálová, dítě, 1 den, František Hažmuka, žel. zan. čest. v. v., 54 let, Frant. Říhová, soukromnice, 80 let, Rosina Musilová, výměnkářka 87 let, Karel Koranda, rolník, 58 let. — **Bitovčice**: Božena Smejkalová, pomocnice v domácnosti, 18 let, Tomáš Novák, výměnkář, 76 let, Anna Lániková, 61 let. — **Velký Beranov**: František Slavík, dělník, 88 let. — **Puklice**: Alžběta Tesařová, 40 let, Miroslava Pauzarová, 1 a 1/4 roku, Marie Hekrdlová, 44 let.

Kamenice: Josefa Hrdličková, 75 let, Kateřina Pospíšilová, 87 let, Jaromíra Čápová, 16 let, Ludmila Kočová, 62 let, Jaromír Škoda, 9 měs., Emilie Štávová, 64 let, Karel Štáva, berní taj. v. v., 49 let., Josef Vala, obuvník, 48 let. — **Kamenička**: Josefa Zimolová, 72 let. — **Rehořov**: František a Marie Šlechtická, 1 den, Josefa Kourková, 84 let. — **Vržanov**: František Šlechtický, 1 den, Kateřina Moláková, 70 let.

Z matriky čs. cirkve. Kamenice: Zemřel: Eduard Bumbálek, obuvník, 74 let. — **Velký Beranov**: Narození: Jaromil Pokorný, syn rolníka, Vlastimil Novotný, syn železničáře. Oddáni: Josef Vágnr, rolnický syn a Marie Novotná. Zemřel: Pokorný Jan, výměnkář, 79 let.

Z redakce

Redakce obdržela řadu dopisů, které dosvědčují jak mile byl přijat věstník našimi rodáky. Také denní tisk zaznamenal a příznivě glosoval vznik časopisu. — Děkujeme těm, kteří větším obnosem podpořili náš list. Prosíme své odběratele mimo hranice Protektorátu, aby zaslali předplatné mezinárodními poštovními poukázkami (mandat de poste international). — Prosíme své příznivce, aby v místních prodejních sdělili adresy našich rodáků a všech těch, kteří přišli ve styk s naším krajem. — **Vítáme** přispívatele ze všech vrstev společenských. - Zasiťte nám zprávy všeho druhu, rady i náměty. Rádi otiskneme. - Uchovejte si čísla Hlasů Domova, neboť po čase vydáme na ně vkusné desky. - K dotazu sdělujeme, že kostelíky v záhlaví kreslil p. odb. uč. VI. Urbánek z Luk. — Pro nedostatek místa musily býti některé články odloženy do příštího čísla.

Čtěte a rozšiřujte »Hlas Domova«

Radiopřístroje Elektroinstalace

Žárovky, baterie,
žehličky, vařiče,
gramofonové desky, stolní lampy, lustry

Adolf Šandera

elektr. radio závod - Luka nad Jihlavou.

*Ovocné stromy odolných
odrůd ve všech tvarech*

*Lesní sazenice: 3-4 leté
školované smrky ve škol-
kách*

A. URBÁNKA

v Lukách nad Jihl.

Knihy

Vazby

Školní

a kancel. potřeby

*plnicí pera, hračky, kufry,
batohy atd.*

Svobodovo

*knihkupectví, knihařství
a papírnictví*

v Lukách n. Jihl.

Josef Procházka - Kamenice

Práce malířské: pokojové, salonní, kostelní... - Práce natěračské:
stavební, nábytkové
Malířství písma — dekorace — pozlacování náhrobních křížů.

Theofil Pojman

Kamenice

provádí veškeré
klempířské práce

Jonáš Alois

Kamenice 337

●
**Eternit
Syenit
Pálená břidlice**

Ant. Skřivan

Luka nad Jihl.

**holič a kadeřník
odborné divad. líčení
velký výběr divadel-
ních vlásenek.**

Josef Valík

stavební a odbor. sklenářství
rámování, prodej
obrazů a zrcadel.

Luka nad Jihlavou.

RUDOLF ZICH

zkoušený zubní technik

LUKA n. Jihl.

Přijímací dny:

Pondělí, středa, čtvrtek,
sobota — od 8 - 17 hod.

Neděle a svátky jen
od 8 do 9 hodin.

KAMENICE

Přijímací dny:

úterý a pátek

od 9 do 15 hodin.

neděle od 10 - 12 hod.

Dámské a pánské kadeřnictví

Václava Blažka

v Kamenici v host. p. Navrkala.

Zemědělské družstvo

a mlýn

pro okres Jihlavu a okolí

v Lukách n. Jihlavou

Vás vždy dobře obslouží

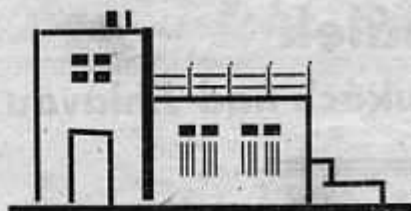
JAROSLAV BOUREK

Tesařské práce a dodávky

Výroba a prodej
veškerého řeziva

Kamenice č. 323.

Drogistické — Koloniální — Smíšené zboží dodá za
Alois Krejčí - Kamenice

*Veškeré stavby, přestavby
a opravy obytných a hosp.
budov levně provede*

Architekt

František Královský

mistr zednický

Velký Beranov, telefon čís. 2.

*Dále provádí: odborné pro-
jekty veřejných budov, ná-
jemných domů, rodinných
vil, rod. domků a hospodář.
usedlostí, účelně dle novo-
dobých směrnic a zkušeností.*

**Obraťte se s důvěrou, obdržíte nezávazné
návrhy, plány a rozpočty.**

Vydavatel a odpovědný redaktor Arna Kába, Kamenice. Redakce a admin. v Kamenici u Jihl.
Fil. red. Jos. Sojka. Luka n. Jihl. Tiskne GRAFIA v Jihlavě. — Rukopisy se nevracejí. —
Účet č. 23.195 a Rolnické záložny v Kamenici. — Kdo si ponechá 1 číslo, je považován
za odběratele. — Předplatné K 4.—, do ciziny K 6.—. Jednotlivé číslo K 1.—. —
Novinová sazba povolena řed. pošt v Brně č. 2610-IIIa-1940. — Podací úřad Kamenice.